

کتاب دانیال - شماره پانزده

دانیال فصل دوم - خلاصه و نتیجه‌گیری بخش دوم

Jeff Pippenger

2023-12-10

در پایان ژوئیه ۲۰۲۳، ندایی در بیابان برخاست و خطاب به استخوان‌های خشک و مرده فریاد برآورد؛ چنان‌که در رفتن دانیال نزد اربوخ و آگاه کردن او از اینکه «راز» را دریافته است، نمایان می‌شود. دانیال به همراه حنیا، میشائیل و عزریا نمایانگر پیام‌آور ایلیا هستند و پیام ایلیا نشان می‌دهد که، چه قوم خدا آن را بفهمند یا بپذیرند یا نه، آنان از پیش زیر لعنت‌اند.

و اکنون، ای کاهنان، این فرمان برای شماست. اگر گوش فرا ندهید و آن را به دل نگیرید تا نام مرا جلال دهید، می‌گویند خداوند لشکرها، حتی لعنتی بر شما خواهم فرستاد و برکات شما را لعنت خواهم کرد؛ آری، از پیش آنها را لعنت کرده‌ام، زیرا آن را به دل نمی‌گیرید. ملاکی ۱:۲، ۲:۱.

«کاهنان» ایام آخر، به گفته پطرس، قوم عهد خدا هستند که پیش‌تر قوم عهد خدا نبودند. آنان کسانی‌اند که وقتی فرشته نیرومند باب هجده مکاشفه در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ فرود آمد، از «کتاب پنهان» خوردند. با این حال، به گفته ملاکی، آنان ملعون‌اند.

اگر واقعاً چشیده‌اید که خداوند مهربان است، نزد او می‌آیید، به سان سنگی زنده—سنگی که هرچند از سوی انسان‌ها مردود شد، اما نزد خدا برگزیده و گران‌بهاست. شما نیز، همچون سنگ‌های زنده، به خانه‌ای روحانی بنا می‌شوید، تا کهانتی مقدس باشید و قربانی‌های روحانی تقدیم کنید که به واسطه عیسی مسیح نزد خدا مقبول است. از این رو در کتاب مقدس نیز آمده است: «اینک در صهیون سنگ زاویه اصلی می‌نهم، برگزیده و گران‌بها؛ و هر که بر او ایمان آورد، سرافکننده نخواهد شد.» پس برای شما که ایمان دارید، او گران‌بهاست؛ اما برای نافرمانان، همان سنگی که بناها رد کردند، سر زاویه شده است، و سنگی برای لغزش و صخره‌ای برای افتادن—یعنی برای آنان که به سبب نافرمانی در برابر کلام می‌لغزند، و برای همین نیز مقرر شده بودند. اما شما نسل برگزیده، کهانت پادشاهی، امتی مقدس و قومی خاص هستید، تا کمالات او را که شما را از تاریکی به نور شگفت‌انگیزش فراخوانده است، اعلام کنید؛ شما که زمانی قومی نبودید، اما اکنون قوم خداییید؛ که رحمت نیافته بودید، اما اکنون رحمت یافته‌اید. اول پطرس ۱:۱-۳:۱۰.

«کاهنان» ایام آخر، آنان‌اند که «چشیده‌اند که خداوند نیکوست.» «در ایام پیشین» «قومی نبودند، اما اکنون قوم خدا هستند.» آنان کسانی‌اند که «سنگ زنده» را یافته‌اند؛ «سنگی که هرچند نزد مردم مردود شد، اما نزد خدا برگزیده و گران‌بهاست.» آن سنگ همان «هفت زمان» باب بیست‌وششم لاویان است که «بنایان» جنبش میلرایتی آن را در سال 1863 «رد کردند». «بنایان» میلرایتی در طی چهل‌وشش سال، از 1798 تا 1844، هیکلی بنا کردند، اما پس از آن تصمیم گرفتند «افزایش معرفت» درباره «هفت زمان» را که در سال 1856 فرا رسید، رد کنند.

قوم من از نبود معرفت هلاک می‌شوند؛ زیرا تو معرفت را رد کرده‌ای، من نیز تو را رد خواهم کرد تا برای من کاهن نباشی. چون شریعت خدای خود را فراموش کرده‌ای، من نیز فرزندان تو را فراموش خواهم کرد. هرچه فزون‌تر شدند، به همان اندازه بر ضد من گناه ورزیدند؛ از این رو جلالشان را به ننگ بدل خواهم کرد. هوشع ۴:۶، ۷.

«کاهنان» روزهای آخر، پیام «هفت بار» را هنگامی پذیرفتند که پس از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ به راه‌های کهن ادونتیسیم بازگردانده شدند. آنان پیام کتاب پنهان را چشیدند و آن «گران‌بها» بود. با این همه، ملاکی می‌گوید کاهنان روزهای آخر «ملعون‌اند»، و البته «هفت بار» لعنت است. آنان زیر لعنت «هفت بار» هستند، زیرا گناهان پدران خود را تکرار کرده‌اند. ملاکی می‌گوید کاهنان با تقدیم «قربانی آلوده»، نام خدا را بی‌حرمت کردند. آن قربانی پیشگویی ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ بود.

زیرا از طلوع آفتاب تا غروب آن، نام من در میان امت‌ها عظیم خواهد بود؛ و در هر جا برای نام من بخور سوزانده و هدیه‌ای پاک تقدیم خواهد شد، زیرا نام من در میان امت‌ها عظیم خواهد بود، می‌گوید خداوند لشکرها. اما شما آن را بی‌حرمت کرده‌اید، زیرا می‌گویید: «میز خداوند نجس است؛ و میوه آن، یعنی خوراکش، خوار است.» و نیز گفتید: «این چه ملالی است!» و آن را با تحقیر نگر بستید، می‌گوید خداوند لشکرها؛ و آنچه دریده شده و لنگ و بیمار بود آوردید؛ پس چنین قربانی آوردید. آیا باید این را از دست شما بپذیریم؟ می‌گوید خداوند. اما ملعون باد فریبکار که در گله‌اش نری دارد و نذر می‌کند، و چیزی معیوب برای خداوند قربانی می‌کند؛ زیرا من پادشاهی عظیم هستم، می‌گوید خداوند لشکرها، و نام من در میان امت‌ها مهابت‌انگیز است. و اکنون، ای کاهنان، این فرمان برای شماست. اگر گوش ندهید و آن را به دل نگیرید تا نام مرا جلال دهید، می‌گوید خداوند لشکرها، آنگاه لعنتی بر شما می‌فرستم و برکت‌های شما را لعنت خواهم کرد؛ آری، آنها را هم‌اکنون لعنت کرده‌ام، زیرا آن را به دل نمی‌گیرید. اینک، نسل شما را تباه خواهم کرد و سرگین قربانی‌های اعیاد شما را بر چهره‌هایتان خواهم پاشید، و شما را با آن دور خواهند افکند. و خواهید دانست که این فرمان را نزد شما فرستاده‌ام تا عهد من با لای برقرار بماند، می‌گوید خداوند لشکرها. ملاکی ۱۱:۱-۴:۲.

عهد با لای نماد وفاداری لایوان در آزمون تصویر وحش هنگام شورش گوساله طلایی هارون است. لایوان کتاب ملاکی که به وسیله پیام‌آور عهد پاک می‌شوند، تا «قربانی» را به عدالت تقدیم کنند پاک می‌شوند. آن قربانی پیام نام مسیح است که شخصیت اوست.

این تاریکی سوءفهم نسبت به خداست که جهان را در بر گرفته است. مردمان شناخت خود از شخصیت او را از دست می‌دهند. آن به اشتباه فهمیده و نادرست تفسیر شده است. در این زمان باید پیامی از جانب خدا اعلام شود؛ پیامی که در اثرگذاری‌اش روشنگر و در قدرتش نجات‌بخش است. شخصیت او باید شناسانده شود. بر تاریکی جهان باید نور جلال او، نور نیکویی، رحمت و حقیقت او بتابد.

این همان کاری است که پیامبر اشعیا با این کلمات ترسیم کرده است: «ای اورشلیم که بشارت می‌آوری، آواز خود را با قوت بلند کن؛ آن را بلند کن، مترس؛ به شهرهای یهودا بگو: اینک خدای شما! اینک خداوند خدا با دستی نیرومند خواهد آمد و بازوی او برای او سلطنت خواهد کرد؛ اینک مزد او با اوست و کار او پیش روی اوست.» اشعیا ۹:۴۰، ۱۰.

«آنان که در انتظار آمدن داماد هستند باید به مردم بگویند: "اینک خدای شما." آخرین پرتوهای نور رحمت، آخرین پیام رحمت که باید به جهان داده شود، آشکار شدن سرشت محبت‌آمیز اوست. فرزندان خدا باید جلال او را آشکار کنند. آنان باید در زندگی و شخصیت خود نشان دهند که فیض خدا برایشان چه کرده است.» درس‌های تمثیلی مسیح، ۴۱۵.

کاهنان ملاکی قربانی‌ای تقدیم کردند که نام خدا را خدشه‌دار کرد. قربانی نماد پیامی است و پیام نشویل در ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ قربانی‌ای آلوده بود. این قربانی به سبب تمرد و نادیده‌گرفتن فرمان نبوی «دیگر زمانی نخواهد بود» که خود مسیح در مکاشفه ده داده بود، آلوده شد.

و فرشته‌ای که دیدم بر دریا و بر زمین ایستاده بود، دست خود را به سوی آسمان بلند کرد، و به آن که تا ابدآباد زنده است، که آسمان و آنچه در آن است، و زمین و آنچه در آن است، و دریا و آنچه در آن است آفرید، سوگند یاد کرد که دیگر زمانی نخواهد بود. مکاشفه ۱۰:۵، ۶.

«قربانی عدالت» که در ملاکی باب سوم، لایوان نماینده آن‌اند، همچون قربانی در ایام قدیم است و نمایانگر پیامی است. «سال‌های پیشین» نمایانگر پاک‌ی پیامی است که نخستین سرخوردگی را در تاریخ میلریتی پدید آورد. قربانی فاسد نمایانگر پیام فاسد ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ است، اما با این حال همچنان رویدادی موازی است.

و او چون پالاینده و پاک‌کننده‌ی نقره خواهد نشست؛ پسران لاوی را پاک خواهد کرد و آنان را همچون طلا و نقره پالایش خواهد داد، تا برای خداوند هدیه‌ای در پارسایی تقدیم کنند. آنگاه هدیه‌ی یهودا و اورشلیم برای خداوند پسندیده خواهد بود، چنان‌که در روزگار کهن و در سال‌های پیشین. ملاکی ۳:۳ و ۴.

«لعت»ی که در کتاب ملاکی معرفی شده، آزمونی است برای سنجیدن اذعان به آنچه ایلیا نمایندگی می‌کند. ما که اکنون بیدار می‌شویم باید بفهمیم که واقعیتِ لعنتِ «هفت برابر» در سرکشی‌ای که با پیشگویی گناه‌آلود ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ از خود بروز دادیم، بر ما تحقق یافته است. همچنین باید بار دیگر تصمیم بگیریم که کدام روش‌شناسی نبوی را برای خوراک خود برمی‌گزینیم. برای این واقعیت دو شاهد - و البته شواهد دیگری نیز - می‌توان یافت: یکی در معرفی ملاکی از ایلیایی که خواهد آمد، و دیگری در خود تاریخ ایلیا. ایلیا به روشنی تصریح کرد که تنها یک پیام و یک روش‌شناسی درست وجود خواهد داشت.

و ایلیای تشبی که از ساکنان جلعاد بود، به آخاب گفت: به حیاتِ یهوه، خدای اسرائیل، که در حضور او ایستاده‌ام، در این سال‌ها نه شب‌نم خواهد بود و نه باران، مگر به کلام من. اول پادشاهان ۱۷:۱

ملاکی «لعتنی» را که کاهنان خدا در دوره‌ای که ایلیای نهایی ظاهر می‌شود زیر آن قرار دارند، شناسایی کرد؛ لعنتی که با عشر خدا مرتبط است. «لعتن عشر» در ملاکی، بیانگر تصمیمی از جانب قوم خداست؛ زیرا برای برداشتن لعنتی که هم‌اکنون زیر آن هستند، باید تعیین کنند «خانه خزانه» چیست و کجاست.

اینک، فرستاده خود را می‌فرستم و او راه را پیش روی من مهیا خواهد ساخت؛ و خداوندی که او را می‌جوید ناگهان به هیکل خود خواهد آمد، یعنی فرستاده عهدی که در او خشنودید؛ اینک، او خواهد آمد، می‌گوید خداوند لشکرها. اما کیست که روز آمدن او را تاب آورد؟ و چون ظاهر شود، چه کسی می‌تواند بایستد؟ زیرا او چون آتش پالاینده است و چون صابون رختشویان. و او همچون پالاینده و پاک‌کننده نقره خواهد نشست؛ و پسران لاوی را پاک خواهد ساخت و آنان را چون طلا و نقره خواهد پالود، تا برای خداوند هدیه‌ای در عدالت تقدیم کنند. آنگاه قربانی یهودا و اورشلیم چنان‌که در ایام قدیم و سال‌های پیشین بود، نزد خداوند مقبول خواهد بود. و برای داوری به نزد شما نزدیک خواهم شد؛ و شاهدی شتابان خواهم بود بر ضد ساحران و بر ضد زناکاران و بر ضد آنان که به دروغ سوگند می‌خورند و بر ضد آنان که در مزد کارگر ستم می‌کنند، و بیوه‌زن و یتیم را می‌آزارند، و بیگانه را از حقش باز می‌دارند، و از من نمی‌ترسند، می‌گوید خداوند لشکرها. زیرا من خداوندم، تغییر نمی‌کنم؛ از این‌رو شما ای پسران یعقوب نابود نشده‌اید. از روزهای پدران‌تان از فرایض من منحرف شده‌اید و آنها را نگاه نداشته‌اید. به سوی من بازگردید و من نیز به سوی شما بازخواهم گشت، می‌گوید خداوند لشکرها. اما گفتید: به چه بازگردیم؟ آیا انسان خدا را می‌دزدد؟ و حال آنکه شما از من دزدی کرده‌اید! و می‌گویید: در چه از تو دزدی کرده‌ایم؟ در عشرها و هدایا. شما به لعنت، ملعون شده‌اید، زیرا شما، یعنی تمام این قوم، از من دزدی کرده‌اید. همه عشرها را به خزانه بیاورید تا در خانه من خوراک باشد، و اکنون مرا بدین کار بیازمایید، می‌گوید خداوند

لشکرها، که آیا پنجره‌های آسمان را بر شما نمی‌گشایم و برکتی بر شما نمی‌ریزم چندان که جای گنجایش آن نباشد؟ و به خاطر شما بلعنده را توبیخ خواهم کرد تا میوه‌های زمین شما را تباہ نسازد، و تاک شما نیز در مزرعه پیش از هنگام میوه خود را نخواهد ریخت، می‌گوید خداوند لشکرها. ملاکی ۱۱:۳.

خداوند تغییر نمی‌کند و روش کار خود را نیز عوض نمی‌کند. خواه «لعنت» هرچه باشد یا نباشد، همان لعنتی که ملاکی درباره «ده یک» مطرح می‌کند، «ده یک» باید به «انبارخانه» آورده شود تا در خانه خدا «خوراک» باشد. این واقعیت ایجاب می‌کند که درباره اینکه «انبارخانه» چیست تصمیمی گرفته شود، و اینکه خوراکی که به وسیله ویلیام میلر در جنبش فرشته نخست نمایانده شد چه بود؛ خوراکی که نماد خوراکی بود که باید در جنبش فرشته سوم خورده شود. یکی از نمادهای آن خوراک «باران» و «شینم» است.

ای آسمان‌ها گوش فرا دهید تا سخن بگویم؛ و ای زمین، کلام دهانم را بشنو. تعلیم من چون باران فرو خواهد چکید، سخنم چون شبنم خواهد چکید، مانند باران ریز بر گیاه لطیف و چون رگبارها بر چمن؛ زیرا نام خداوند را اعلام خواهم کرد؛ عظمت را به خدای ما نسبت دهید. او صخره است؛ کار او کامل است، زیرا همه راه‌های عدالت است؛ خدایی امین و بی‌ظلم، او عادل و راست است. تثیه ۱: ۳۲-۴

آیا ایلیا واقعاً همان چیزی را که به آخاب گفت، منظور کرده بود؟ آیا او واقعاً منظورش این بود که در روزهای آخر، وقتی تحقق کامل جنبش و پیام ایلیا رخ می‌دهد، «در این سال‌ها نه شبنم خواهد بود و نه باران، جز به کلام من؟» آیا «بارانی» که ایلیا از بازداشته شدنش، جز به کلام خود، سخن می‌گوید، با «بارانی» که ملاکی آن را به عنوان برکت وعده می‌دهد، هم‌خوانی دارد؟

همه عشورها را به خانه خزانه بیاورید تا در خانه من خوراک باشد، و مرا اکنون در این امر بیازمایید، می‌گوید خداوند لشکرها، که آیا پنجره‌های آسمان را برای شما نخواهم گشود و برکتی بر شما نخواهم ریخت، تا آن‌جا که جای کافی برای دریافت آن نباشد. ملاکی ۱۰:۳.

و آیا «لعنت» «قربانی» تقدیس نشده «کاهنان»، و سوءاستفاده از «عشر» که پیش‌تر رخ داده، نیز نمایانگر «لعنت» «هفت‌بار» است؟

در پایان ژوئیه ۲۰۲۳، ما انتشار مقاله‌هایی را آغاز کردیم که اساساً بازگویی همان پیامی هستند که در مجموعه‌ای از مطالعات با عنوان «جدول‌های حقوق» آمده است. تفاوت در ارائه کنونی این است که پس از ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰، خداوند شروع کرد به قرار دادن برخی از تعالیم قدیمی در نوری تازه.

او شروع کرد به روشن کردن چیزهایی که به نظر من عمیق می‌آمدند، اما من شخصاً از جریان دور بودم و مایل نبودم با کاری که پیش‌تر برای انجامش به من محول شده بود در ارتباط باشم. از ۱۹ ژوئیه ۲۰۲۰ فهمیدم که پیش‌بینی روز قبل نادرست بود و اینکه من شخصاً بیش از هر کس دیگری مسئول آن پیش‌بینی گناه‌آلود و پیامدهای هولناک آن بودم.

سپس در ژوئیه ۲۰۲۳، چنان یقین نیرومندی بر من مستولی شد که، با وجود شکست کامل خود به عنوان رهبر جنبش الهی فرشته سوم، لااقل باید شروع کنم آنچه را که از ژوئیه ۲۰۲۰ دریافته‌ام بنویسم. مصمم شدم آنچه از زمان گناه ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ بر من مکشوف شده بود را به نگارش درآورم و سپس، پیش از آن‌که به خاک سپرده شوم، آن را به ثبت عمومی بسپارم.

در سه ماهی که از ژوئیه تاکنون گذشته است، اکنون بیش از هفتاد کشور در سراسر جهان این مقالات را دنبال می‌کنند. بله، شکی نیست که برخی با اهداف و نیت‌های ناپاک این مقالات را دنبال می‌کنند، اما نه همه. ما در آستانه راه‌اندازی برنامه‌ای هستیم که این مقالات را به همه زبان‌های اصلی کره

زمین ترجمه خواهد کرد، زیرا در حال حاضر آن هفتاد و اندی کشور ناچارند این حقایق را تنها به زبان انگلیسی در نظر بگیرند.

ما هم‌اکنون در حال تلاش برای کمک به برخی در سراسر جهان هستیم که راه‌ها و امکانات چندانی برای انجام کار زیادی با این حقایق ندارند، و با خود می‌اندیشیم آیا «انبار» ملاکی، که هدف مشخص آن فراهم آوردن «خوراک» در خانه خداست، ممکن نیست که به کار گسترش حقیقتی اشاره داشته باشد که از ژوئیه ۲۰۲۳ از طریق این مقالات در جریان بوده است؟

ما بررسی فصل سوم دانیال را در مقاله بعدی آغاز خواهیم کرد.

ما در دوره‌ای ویژه از تاریخ این زمین زندگی می‌کنیم. باید کاری عظیم در زمانی بسیار کوتاه انجام شود، و هر مسیحی باید در پشتیبانی از این کار نقشی ایفا کند. خدا مردانی را فرا می‌خواند که خود را وقف کار نجات نفوس کنند. هنگامی که شروع کنیم درک کنیم که مسیح برای نجات جهانی در حال هلاکت چه فداکاری‌ای کرد، تلاشی عظیم برای نجات نفوس آشکار خواهد شد. آه، کاش همه کلیساهای ما فداکاری بی‌کران مسیح را ببینند و دریابند!

در رویاهای شبانه، صحنه‌هایی از یک جنبش عظیم اصلاحی در میان قوم خدا از برابر من می‌گذشت. بسیاری خدا را ستایش می‌کردند. بیماران شفا می‌یافتند و معجزات دیگری نیز به وقوع می‌پیوست. روح شفاعت دیده می‌شد، همان‌گونه که پیش از روز بزرگ پنتیکاست ظاهر شده بود. صدها و هزاران نفر دیده می‌شدند که به دیدار خانواده‌ها می‌رفتند و کلام خدا را پیش رویشان می‌گشودند. دل‌ها به قدرت روح‌القدس ملزم می‌شدند و روح توبه و تبدیل راستین آشکار بود. از هر سو درها برای اعلام حقیقت گشوده می‌شد. جهان گویی با تاثیر آسمانی روشن شده بود. برکات عظیمی نصیب قوم راستین و فروتن خدا می‌شد. صداهای شکرگزاری و ستایش را می‌شنیدیم و به نظر می‌رسید اصلاحی همانند آنچه در سال 1844 شاهدش بودیم در جریان است.

با این حال، بعضی از ایمان آوردن سر باز زدند. آنان حاضر نبودند در راه خدا گام بردارند، و هنگامی که برای پیشرفت کار خدا فراخوان‌هایی برای هدایای داوطلبانه داده شد، برخی خودخواهانه به دارایی‌های دنیوی خود چسبیدند. این افراد حریص از جماعت ایمانداران جدا شدند.

داوری‌های خدا در زمین جریان دارد، و ما باید تحت تأثیر روح‌القدس پیام هشدار را که او به ما سپرده است، ابلاغ کنیم. باید این پیام را به سرعت ابلاغ کنیم، خط بر خط، حکم بر حکم. انسان‌ها به زودی ناگزیر به گرفتن تصمیم‌های بزرگ خواهند شد، و وظیفه ماست که اطمینان حاصل کنیم به آنان فرصتی داده می‌شود تا حقیقت را درک کنند، تا بتوانند آگاهانه در جانب درست موضع بگیرند. خداوند قوم خود را فرامی‌خواند که کار کنند—با جدیت و خردمندی کار کنند—تا وقتی که دوران مهلت هنوز باقی است. شهادت‌ها، جلد ۹، ۱۲۶.